

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **K. Z.**, zastoupena ustanoveným opatrovníkem R. Z., pracovnící Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2005, č. j. 63 Az 42/2005 - 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným rozsudkem Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2005, č. j. OAM-444/VL-20-11-2005, kterým žalovaný zamítl žádost o azyl žalobkyně jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost.

Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze obecně namítala, že s rozhodnutím krajského soudu nesouhlasí, citovala procesní ustanovení zákona č. 76/1967 Sb. správního řádu, kterých se měl žalovaný při správním řízení dopustit, aniž by namítaná porušení jakkoli specifikovala, a dále se v kasační stížnosti odvolávala na Příručku postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků. Současně stěžovatelka navrhla, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že citovaná podmínka řízení nebyla stěžovatelkou splněna, neboť stěžovatelka nedoložila, že by byla zastoupena advokátem na základě plné moci, když v kasační stížnosti požádala, aby jí byl pro řízení o kasační stížnosti právní zástupce ustanoven. V reakci na tuto žádost zaslal Krajský soud v Ostravě stěžovatelce ke zjištění osobních a majetkových poměrů tiskopis s výzvou datovanou dne 13. 10. 2005 k vyplnění a doručení formuláře ve lhůtě 7 dnů tak, aby mohl posoudit důvodnost podané žádosti.

Stěžovatelka zaslala dne 24. 10. 2005 vyplněný formulář krajskému soudu. Na základě tohoto krajský soud prověřoval, zda se stěžovatelka zdržuje na uvedené adrese a jaký charakter má ubytování stěžovatelky. Na dotaz krajského soudu Policie ČR, obvodní oddělení Mnichovo Hradiště tomuto dne 29. 11. 2005 sdělila, že na uvedené adrese se nachází ubytovna, kterou několikrát navštívila a hovořila s jejím majitelem, který potvrdil dobu ubytování stěžovatelky pouze od 23. 3. 2005 do 30. 8. 2005. Policie současně soudu uvedla, že pobyt stěžovatelky není znám. Dne 6. 12. 2005 vydal krajský soud usnesení č. j. 63 Az 42/2005-34, kterým ustanovil stěžovatele, jejíž pobyt nebyl znám, dle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu opatrovníka, paní R. Z., pracovníci Krajského soudu v Ostravě. Dne 27. 1. 2006 vydal krajský soud usnesení č. j. 63 Az 42/2005 - 38, kterým stěžovatele zástupce z řad advokátů neustanovil, neboť zjistil, že stěžovatelka uvedla v zaslaném tiskopise údaje, které neodpovídají skutečnosti. Dne 24. 2. 2006 usnesením č. j. 63 Az 42/2005 - 41 stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení usnesení doplnila podání ze dne 5. 9. 2005 tak, že bude zastoupena, a dále doplnila, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá a údaj o tom, kdy byl rozsudek doručen. Zároveň krajský soud stěžovatelku poučil o tom, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelka ve stanovené lhůtě na výzvu soudu nereagovala.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ani přes shora uvedené nedoložila, že by byla zastoupena advokátem, je nutno konstatovat, že v řízení o kasační stížnosti není právně zastoupena ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba – tzn. na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost - odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. července 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu